

Giorgio Coresio Oratione in lode di D. Francesco Medici, trad. dal greco. Pisa, 1614. εἰς 4ον.

σελ. 254. Ἐνταῦθα δὲν καταλογίζονται τὰ ἐξῆς συγγράμματα Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως. 1) Εἰς τὴν φιλοσοφίαν προδιοίξεις. 2) Ἑρμηνεία εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους. 3) Ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἀπόκειται ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Ἱεροσολύμων. 4) Σύνοψις εἰσαγωγικωτέρα εἰς Γεωγραφίαν, καὶ πρότερον εἰς θεωρίαν σφαιρικὴν. Σώζεται ἐν τῇ τῆς Βιέννης βιβλιοθήκῃ. 5) Ἱερὰ καὶ ἀσφαλῆς ὁδοσοφία χριστιανοῦ. Ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1732. Περὶ τοῦ πονήματος τούτου Βλ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολ. μέρ. Α'. σελ. 67. Ἡ πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριλλον τὸν Λούλαριν συγχαριτήριος ἐπιστολὴ τοῦ Κορυθαλέως, ἐκδοθεῖσα ἐν τοῖς ἐπιστολικαῖς τύποις τοῦ αὐτοῦ, ἐγράφη ἐν ἔτει 1621 (ἀπὸ Ζαχύνθου ἀρχὰ Θαρρηλιῶνος ζ') καὶ οὐχὶ ἐν ἔτει 1624. Ἐπὶ τῇ πρώτῃ λοιπὸν καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ δευτέρῃ πατριαρχίᾳ συνεχάρη τῷ Κυρίλλῳ ὁ Κορυθαλεύς. Ὁ Παπαδόπουλος λέγει (Hist. Gymn. Patav. σελ. 298) ὅτι ὁ Κορυθαλεύς ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 1646, καὶ οὐχὶ 1626, ὡς ὁ Κυρ. Σάθας παρανοήσας αὐτὸν λέγει. Ὁ Κορυθαλεύς ἐπανῆλθεν ἐξ Ἰταλίας εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ ἔτος 1614 καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ ἔτους 1620, διδάσκων πάντως, ὡς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν του βεβαιοῦται. Ἐδιδάχθη δὲ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα παρὰ Φραγκίσκου τοῦ Κόκκου, ἴσως ἐν Βενετίᾳ ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

σελ. 257. Ὁ Ῥενώδοτος ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσαις ὀμιλίαις τοῦ Γενναδίου τῷ 1709, καθὼς καὶ ὁ Ῥιχάρδος Σίμων, δὲν ἐξέδωκαν ὁλόκληρον τὸ κατὰ Καλβίνων σύγγραμμα τοῦ Συρίγου, ἀλλὰ ἐλάχιστον τούτου τεμάχιον περὶ τῆς λέξεως „Μετουσίωσις“. ὁ δὲ Σάθας ὡς ἴδιον σύγγραμμα τοῦτο ἀριθμῶν τὸ ἐπιγράφει Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας. Εἶνε